

Sygn. akt I C 448/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 września 2016 roku

Sąd Rejonowy w Kędzierzynie-Koźlu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Anna Lipnicka

Protokolant: st. sekr. sądowy Anna Chudzik

po rozpoznaniu w dniu 24 sierpnia 2016 r. na rozprawie sprawy

z powództwa (...) **we W.**

przeciwko **D. M.**

o zapłatę

1. powództwo oddała;
2. zasądza od powoda (...) we W. na rzecz pozwanej D. M. kwotę 3.617,00 zł (słownie: trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 448/16

UZASADNIENIE

(...) we W. wystąpił przeciwko pozwanej D. M. z powództwem o zapłatę kwoty 57.939,98 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

(...) we W. argumentował, iż w dniu 31.08.2007 r. D. M. zawarła z (...) Bank S.A. (późniejsza nazwa wierzyciela: (...) Bank S.A.) umowę bankową o numerze (...), na podstawie której pozwana otrzymała określoną w umowie kwotę pieniężną, zobowiązując się jednocześnie do jej zwrotu na warunkach precyzyjnie określonych w tejże umowie. D. M. nie wywiązała się z przyjętego na siebie zobowiązania, wobec czego niespłacona kwota należności głównej stała się wymagalna wraz z kwotą odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia. W następstwie powyższego, wierzyciel pierwotny wezwał pozwaną do zapłaty zadłużenia, informując w/w, że w przypadku niewypełnienia obowiązków określonych w treści wezwania, wierzytelność zostanie przelana na rzecz (...) we W.. Pomimo upływu wyznaczonego terminu D. M. nie dokonała spłaty zadłużenia, wobec czego w dniu 1.04.2014 r. (...) Bank S.A. (poprzednio (...) Bank S.A.) zawarł ze stroną powodową umowę cesji wierzytelności.

W sprzeciwie, zaskarżającym w całości nakaz zapłaty wydany w postępowaniu upominawczym przez referendarza sądowego w Sądzie Rejonowym w Kędzierzynie-Koźlu w dniu 18.02.2016 r. (sygn. akt I Nc 3019/15), D. M. wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od strony powodowej na rzecz w/w kosztów postępowania sądowego. W uzasadnieniu powyższego, D. M. podniosła zarzuty: braku występowania po jej stronie legitymacji biernej, braku występowania po stronie (...) we W. legitymacji czynnej, przedawnienia i nieistnienia roszczenia objętego pozvem. Pozwana podniosła, iż w poczet materiału dowodowego strona powodowa nie złożyła dokumentu, z treści którego wynikałoby, iż w istocie pozwaną oraz (...) Bank S.A. łączyła umowa kredytowa. W ocenie w/w, (...) we W. nie wykazał, iż przedmiotem umowy cesji z dnia 1.04.2014 r. była wierzytelność przysługująca (...) Bank S.A. wobec pozwanej z tytułu umowy kredytowej (do pozwu strona powodowa nie przedłożyła załącznika do umowy przelewu obejmującego

w sposób szczegółowy spis wierzytelności będących przedmiotem cesji). Pozwana zaprzeczyła, jakoby otrzymała od strony powodowej zawiadomienie o zmianie podmiotowej po stronie wierzyciela.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 31.08.2007 r. D. M. zawarła z (...) Bank S.A. w K. umowę konsolidacyjnego kredytu gotówkowego nr (...) na kwotę 34.192,83 zł, z ostatecznym terminem jego spłaty do dnia 25.08.2014 r. Wskutek zaniechania spłaty zobowiązania wobec kredytodawcy zgodnie z ustalonym harmonogramem, pismem z dnia 24.12.2009 r. (...) Bank S.A. w K. dokonał wypowiedzenia umowy nr (...) z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia. (...) Bank S.A. w K. wezwał pozwaną do zapłaty, po upływie wskazanego okresu wypowiedzenia, należności w kwocie 3.029,39 zł obejmującej: należność kapitałową w wysokości 1.143,54 zł, skapitalizowaną sumę umownych odsetek w wysokości 1.825,38 zł, skapitalizowaną sumę odsetek za opóźnienie wyliczonych na dzień 23.12.2009 r. w wysokości 46,47 zł, koszty monitów i wezwań w kwocie 14 zł wraz z kwotą dalszych odsetek podwyższonych, naliczanych od dnia 24.12.2009 r. do dnia spłaty zaległości wg oprocentowania 20% w skali roku. Pismem z dnia 23.02.2010 r. (...) Bank S.A. w W. (poprzednio (...) Bank S.A. w K.) wezwał pozwaną do zapłaty, w nieprzekraczalnym terminie do dnia 23.02.2010 r., należności w kwocie 28.784,37 zł, obejmującej: należność kapitałową w kwocie 28.650,67 zł, skapitalizowaną sumę odsetek umownych w wysokości 3.101,47 zł, skapitalizowaną sumę odsetek za opóźnienie wyliczonych na dzień 22.02.2010 r. w kwocie 112,70 zł oraz koszty monitów i wezwań w kwocie 21 zł.

Dowody:

- umowa z dnia 31.08.2007 r. – k.30-35,
- dyspozycja uruchomienia konsolidacyjnego kredytu gotówkowego – k.36-37,
- wniosek o udzielenie konsolidacyjnego kredytu gotówkowego – k.38,
- wypowiedzenie umowy kredytu – k.39,
- ostateczne wezwanie do zapłaty – k.40.

W dniu 3.12.2010 r. (...) Bank S.A. w W. (poprzednio (...) Bank S.A. w K.) wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr (...), obejmujący wymagalną wierzytelność wobec pozwanej w postaci: należności głównej w kwocie 28.650,67 zł, skapitalizowanych odsetek umownych za okres korzystania z kapitału w wysokości 19,40% naliczonych od dnia 31.08.2007 r. do dnia 23.02.2010 r. w kwocie 3.101,47 zł, skapitalizowanych odsetek za opóźnienie w wysokości 20 % naliczonych od dnia 25.08.2009 r. do dnia 3.12.2010 r. w kwocie 4.569,47 zł, opłat i prowizji w kwocie 25,03 zł. Postanowieniem z dnia 16.12.2010 r. wydanym w sprawie opatrzonej sygn. akt I Co Sąd Rejonowy w Kędzierzynie-Koźlu nadał bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) klauzulę wykonalności. (...) Bank S.A. w W. wszczął przeciwko pozwanej postępowanie egzekucyjne w sprawie Km 2392/11, które następnie postanowieniem Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kędzierzynie-Koźlu K. G., zostało umorzone na wniosek wierzyciela.

Dowody:

- bankowy tytuł egzekucyjny – k.41,
- postanowienie z dnia 16.12.2010 r. – k.42,
- postanowienie z dnia 7.11.2014 r. – k.43-44.

W dniu 31.03.2014 r. (...) Bank S.A. w W. (cedent) zawarł z (...) we W. (cesjonariusz) umowę przelewu wierzytelności nr (...), obejmującą m. in. wierzytelność przysługującą zbywcy wobec pozwanej z tytułu umowy konsolidacyjnego kredytu gotówkowego nr (...). W dniu 20.05.2014 r. (...) Bank S.A. w W. sporządził skierowane do pozwanej zawiadomienie o dokonanej na rzecz strony powodowej sprzedaży wierzytelności. W dniu 14.09.2015 r. (...) S.A. we W., działająca w

imieniu strony powodowej, sporządziła skierowane do pozwanej wezwanie do spłaty zadłużenia w kwocie 57.720,20 zł do dnia 21.09.2015 r.

Dowody:

- umowa przelewu wierzytelności – k.7-10,
- pismo (...) S.A. – k.12-13
- zawiadomienie z dnia 20.05.2014 r. – k.45,
- załącznik do umowy przelewu – k.84-86,
- dowód przelewu – k.87.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo należało oddalić.

W myśl art. 117 § 1 k.c., z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. Po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Jednakże zrzeczenie się zarzutu przedawnienia przed upływem terminu jest nieważne (§2).

Zacytowane przepisy mają charakter dyscyplinujący strony stosunków prawnych. Potencjalne zagrożenie skutkami przedawnienia ma na celu mobilizację wierzyciela by wykonał swoje prawo podmiotowe, poprzez realizację przysługującego mu roszczenia, doprowadzając tym samym do zgodności stanu faktycznego z obowiązującym prawem. Ta dyscyplinująca funkcja przedawnienia ma szczególne znaczenie w obrocie między przedsiębiorcami a konsumentami, zapewniając trwałość i pewność stosunków na linii podmiot gospodarczy-klient poprzez usunięcie stanu niepewności prawnej, który istniałby w razie braku realizacji roszczenia, przysługującego wierzycielowi.

Trzyletni ogólny termin przedawnienia odnosi się do roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej. Kodeks cywilny nie definiuje tego pojęcia, pozostawiając tę kwestię orzecznictwu i nauce prawa cywilnego. Pojęcie działalności gospodarczej występuje na płaszczyźnie innych aktów normatywnych, w tym również na gruncie prawa publicznego. W kodeksie cywilnym ustawodawca odwołuje się do tego pojęcia, tworząc definicję legalną przedsiębiorcy (art. 43¹ k.c.), przedsiębiorstwa w znaczeniu podmiotowym (art. 55¹ k.c.), czy też konsumenta (art. 22¹k.c.). Na potrzeby komentowanego przepisu można przyjąć definicję działalności gospodarczej zawartą w art. 2 u.s.d.g., zgodnie z którą, jest to zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły.

W przedmiotowej sprawie sąd nie miał wątpliwości, iż roszczenie objęte żądaniem pozwu jest pochodną prowadzonej przez (...)we W.działalności gospodarczej, której przedmiotem jest nabywanie, dochodzenie na drodze postępowania sądowego oraz windykacja długów. Także pierwotne źródło zobowiązania pozwanej swoją podstawę znajduje w umowie kredytowej zawartej z (...) Bank S.A.w K.. Konsekwencją powyższego zaś jest trzyletni termin przedawnienia roszczenia skierowanego przeciwko D. M.o zapłatę kwoty 57.939,98 zł.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty D. M. podniosła zarzut przedawnienia roszczenia.

W toku postępowania dowodowego, sąd ustalił, iż źródłem zadłużenia pozwanej jest umowa konsolidacyjnego kredytu gotówkowego z dnia 31.08.2007 r. Wobec zaniechania przez pozwaną spłaty ciężącego na niej z tytułu powyższej umowy zobowiązania, pismem z dnia 24.12.2009 r. (...) Bank S.A. w K. dokonał wypowiedzenia umowy nr (...) z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia liczonego od dnia doręczenia D. M. rzeczonego pisma.

Strona powodowa nie przedłożyła do akt sprawy dowodu doręczenia pozwanej wypowiedzenia umowy z dnia 31.08.2007 r., co nie pozwala na precyzyjne ustalenie daty wymagalności ciążącego na w/w zadłużenia wobec kredytodawcy. Na podstawie treści bankowego tytułu egzekucyjnego sąd ustalił jednakże, iż w dacie 3.12.2010 r. (data wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego) roszczenie (...) Bank S.A. w K. było już wymagalne. Wobec powyższego, uznać należało, iż roszczenie strony powodowej w dniu 4.12.2013 r. było już przedawnione. Tymczasem pozew w przedmiotowej sprawie został złożony w tut. sądzie w dniu 22.10. (...). (art. 165 k.p.c.), a więc z uchybieniem terminu przedawnienia roszczenia.

Mając powyższe na uwadze, sąd orzekł, jak w pkt 1 sentencji wyroku. Orzeczenie o kosztach uzasadnia art. 98 k.p.c. w zw. z: § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U.z 2002, Nr 163, poz. 1349) i art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2006r. o opłacie skarbowej (Dz.U. z 2006r. Nr 225, poz. 1635).